

den her OECD-rapport, at der mangler konkrete målsætninger, delmål og tidsfrister i dansk miljøpolitik, som man kan se gå ind og måle regeringen på, så man kan se, hvordan det faktisk går i det her land. Det forhindrer befolkningen, interessegrupper, grønne organisationer og Folkeetinget i at følge med i, hvad der faktisk sker på miljøområdet i Danmark, og om regeringen nu lever op til de mange fine ord.

Et andet område er luftforureningen. Det har vi snakket ret meget om i dag. En million danskere lever i uacceptabel luftkvalitet, bliver syge, får astma, dør, og det problem kan man altså ikke løse med en NO_x-afgift ude på skibene og ude i landbruget eller utilstrækkelige miljøzoner i fem byer. Tværtimod, der er brug for en mere ambitiøs indsats over for partikelforurening og anden luftforurening.

Det tredje område er natur. Alt er sendt til hjørnespark med henvisning til, at regeringen inden udgangen af 2009 vil fremlægge en samlet plan for indsatsen i forhold til Natura 2000-områderne og vandområderne. Dog kan selv ikke denne regering skjule de manglende randzoner, ligesom besparelsen på årets finanslov også gik ud over vand- og naturindsatsen. Vi har også set, at man ved ophævelsen af brak har inddraget naturområder, som er langt større, end hvad man har genoprettet de sidste mange år. Hvis vi spørger ude på landet omkring Silkeborg, kan folk nu se, at værdifulde naturområder bliver pløjet op.

Det fjerde er altså klimaindsatsen, og her er der ganske rigtigt efter enormt meget slid og slæb indgået en energiaftale mellem regeringen og oppositionen, der retter lidt op på de 6 spildte år. Men aftalen er ikke nok. Den indebærer jo ikke engang reduktioner, så vi kan leve op til vores Kyotoforpligtelser, ligesom den gør meget lidt for trafikken. Men det var så langt, vi kunne komme med den nuværende regerings ambitionsniveau på klima- og miljøområdet, og så indgår vi selvfølgelig en aftale, så vi kan få skubbet det her et stykke ad vejen.

Så alt i alt er jeg selvfølgelig glad for, at Enhedslisten har rejst den her debat i dag, så vi får mulighed for igen at prøve at finde ud af, hvad regeringen egentlig vil på miljøområdet. Hvad er det, man vil? Hvad er ambitionerne for dansk miljøpolitik? Hvor er det, man vil hen? Hvornår vil man nå det? Det kan vi overhovedet ikke se, det er en jungle. Hvordan det går i Danmark, kan vi heller ikke finde ud af, fordi vi mangler data på en masse områder. Når der så kommer

en kritik som OECD-rapporten, prøver man at feje den af, som om der ikke er noget i den, der gør, at vi skal lægge vores handlinger om.

Kl. 16:23

Den fg. formand (Pernille Frahm):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger. Vi siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Per Ørum Jørgensen fra Det Konservative Folkeparti.

Kl. 16:24

(Ordfører)

Per Ørum Jørgensen (KF):

Fra Konservatives side er vi glade for, at vi i dag har denne forespørgselsdebat på baggrund af OECD's evaluering af den danske miljøpolitik. Jeg mener, at rapporten udgør et godt og konstruktivt grundlag for at drøfte sundhedstilstanden i den danske miljøpolitik. Jeg hæfter mig særligt ved, at rapporten på mange områder anerkender den danske miljøindsats, men samtidig også skitserer en række udfordringer, udfordringer, der flugter ganske godt med de indsatspunkter, vi fra konservativ side anerkender at der skal ydes en særlig indsats på. Det gælder bl.a. områder som skatte- og afgiftspolitikken, transportsektoren samt natur og biodiversitet.

Vi gik til valg på, at miljømilliarden skulle videreføres, og at miljøet skulle have et yderligere løft ved at bruge flere af landdistriktsmidlerne til grønt miljø. Det var De Konservatives miljøkrav, som nu indgår i regeringsgrundlaget. Vi ønsker at føre en særdeles aktiv naturpolitik, og et af de store indsatsområder bliver at skabe mere bynær skov, mere natur og flere sammenhængende naturområder.

Derfor vil jeg også gerne anerkende ministerens positive tilgang til, at vi får lavet en samlet naturplan for Danmark. Det er noget, vi fra konservativ side også i valgkampen gav udtryk for var et højt prioriteret konservativt ønske. Og jeg vil gerne kvittere for, at ministeren er klar til at gå den vej, og det gerne – meget gerne – i dialog med bl.a. de grønne organisationer, for der kan jeg da virkelig se, at der ligger et perspektiv.

Danmark skal udvikle sig i en endnu grønne retning, hvor vi passer godt på vores vandmiljø og naturområder, og hvor vi forbedrer beskyttelsen år for år. Arealer med skov, åbne naturarealer, enge og lavvandede søer skal udvikles årligt, så vi beskytter naturen og forbedrer levevilkårene for de danske dyrearter. Og vi skal sikre en beskyttelse af vandmiljøet, så der på både kort og lang sigt er adgang til rent drikke-